

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Appendix. Avctor Pio Lectori.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

quatenus homo potentiam volendi. Eratibi inquit: circa quartam vigiliam noctis veniat eos ambulans supra mare, & voluit preterire eos. Si quis hoc de eo, quatenus Deus erat, dictum esse exponat, cogentis dicitur, interceptam esse divinitatem terminis corporeis, supra inquam, & infra, ante & post, dextro, & sinistro, in vero dicta haec esse deo quatenus homo erat, dixerit; igitur poterat idem ipse velle, etiam quatenus homo. Et in alio loco: & accesserunt ad eum discipulis dicentes: Vbravis, ut euntes paremus tibi comedere Pascha? Si eius pascha est eorum, qui sunt sub lege, fuit autem Dominus, quatenus homo, non quatenus Deus; sub lege: igitur quatenus homo volens comedere pascha: poteratque velle idem etiam quatenus homo. Et dicitur in Apostolorum in epistola ad Hebr. de eo ait: Factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Volens igitur obediunt, an non volens; siquidem non volens; vrbis merito & non obediens dicitur: in vero volens, obedientis autem, non quatenus Deus, sed quatenus homo, fuit, quatenus enim Deus, nec obediens, ut patres sentiant, nec inobediens. haec enim ad secundos pertinent, & eorum sunt, qui sunt sub manu & potestate altioris, ut ait dominus Gregorius: igitur quatenus homo etiam poterat velle. Et beatus David Psalm. 39. Sacrifcium, inquit, & oblationem noluit; corpus autem perfecti mihi: holocausta, & pro peccato non postulasti, tunc dixit: ecce venio, in capite libri scriptum est de me, ut faciam voluntatem tuam, Deus meus, volui. Quod autem Pater dicitur Deus Christi, quatenus Christus non est homo est, & non quatenus Deus; sicut & Pater dicitur eius, quatenus Deus, & non quatenus homo, nec adterranos arbitros dicitur. Stigmat quatenus homo est, & non quatenus Deus, Deus eius est Pater; igitur etiam quatenus homo, & non quatenus Deus, voluit voluntatem Patris & suam facere. Voluntas enim Patris etiam ipsius est, cum & ipse substantia ter sit Deus. quod si hoc ita est, non solum quatenus Deus, & eiusdem cum Patre substantia, poterat velle, sed etiam quatenus homo, & eiusdem nobiscum substantia. Seneca autem opinatur, quod haec verba Psalmi, quae nunc proponit, sunt, dicitur in epistola ad Hebraeos, ut Dominus accepit & interpretatus est. Magnus vero Moyses Deum introducit dicentem in creatione hominis: Facimus hominem ad imaginem nostram & ad similitudinem. Si igitur homo est imago divine naturae; natura autem divina liber potestatis est: igitur & imago, siquidem similitudinem archetypi ferat, natura est liber potestatis, quod si in eis factum est autem, quod edat natura archetypum, etiam natura: igitur idem secundum ambas suas naturas poterat natura velle. Demonstrationem enim prius est ad dicitur Patris, voluntatem esse, potestatem naturam liberam. Est autem sciendum de libera potestatem equivoque, sicut & naturam: aliter enim accipiuntur in Deo, & aliter in Angelis, & aliter in hominibus. In Deo quidem superabundantia, in Angelis vero tanquam concurrente agitatione cum habuit, & omnino interpolationem temporis non admittente, in hominibus autem, tanquam habitu, plus tempore ipsa aggressionem cogitatio. Sicut enim Adam, eius obediens, & volens spectavit, & cum voluit, comedidit, igitur voluntas est in nobis, quae primam sibi tenet. Quod si voluntas in nobis primam patitur, hanc autem Verbum, cum caro factum est, ut uti sentiant, non assumptam, non ergo possit sum ego extra peccatam: quod si extra peccatam non sum positus, non sum consequens salutem: siquidem quod non est assumptum, non est caritum. Deinde si opus & fabricatio eius est libera potestas naturae, hanc autem potestatem Verbum caro factum, opinione istotum, cum natura secundum vim opinionem explicabilem non assumptam, non quia in probant fabricam suam, tanquam non potestatem a se rececit, & amittit: aut quia nobis in

ἀνθρώποις, καὶ καθὼς ἀνθρώποις. Ἐὰν αὐτὸς εἴποι, ὅτι τοῦτο οὐκ ἔστι θεὸς ἀλλὰ ἄνθρωπος, οὐδέποτε οὐδέποτε ἔσθαι θεὸς ἀλλὰ ἄνθρωπος. Ἐὰν αὐτὸς εἴποι, ὅτι τοῦτο οὐκ ἔστι ἀνθρώπος ἀλλὰ θεὸς, οὐδέποτε οὐδέποτε ἔσθαι ἀνθρώπος ἀλλὰ θεὸς. Ἐὰν αὐτὸς εἴποι, ὅτι τοῦτο οὐκ ἔστι θεὸς ἀλλὰ ἄνθρωπος, οὐδέποτε οὐδέποτε ἔσθαι θεὸς ἀλλὰ ἄνθρωπος. Ἐὰν αὐτὸς εἴποι, ὅτι τοῦτο οὐκ ἔστι ἀνθρώπος ἀλλὰ θεὸς, οὐδέποτε οὐδέποτε ἔσθαι ἀνθρώπος ἀλλὰ θεὸς.

* in 270.
* in 270.
* in 270.
* in 270.
* in 270.
* in 270.

